

Моделі системи глобальної інформаційної безпеки

Підготував
Олександр Пелих

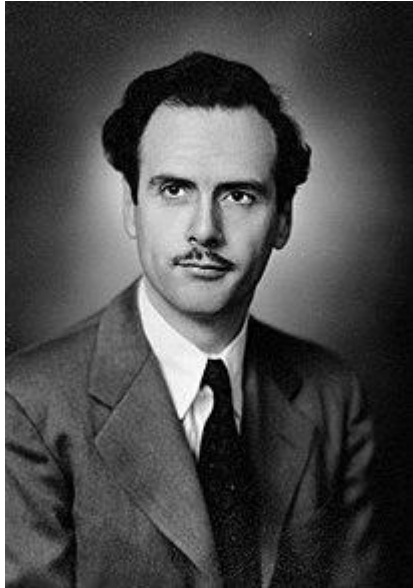
Міжнародна інформаційна безпека - взаємодія акторів міжнародних відносин з операцій підтримання сталого миру на основі захисту міжнародної інфосфери, глобальної інфраструктури та суспільної свідомості від реальних і потенційних інформаційних загроз.

Стратегії глобального інформаційного протиборства лежать в основі аналітичних розробок дослідницьких інституцій різних країн, метою яких є саме забезпечення інформаційного лідерства у сфері міжнародної безпеки. За результатами досліджень аналітики виділяють наступні **моделі** системи глобальної інформаційної безпеки:

- **Модель А** – створення абсолютної системи захисту країни-інфолідера проти будь-якого виду наступальної інформаційної зброї, що обумовлює об'єктивні переваги в потенційній інформаційній війні, змушує інші країни шукати альянсу у військово-інформаційних діях з країною-інфолідером. При цьому може бути використано систему жорсткого контролю над інформаційним озброєнням противника на підставі потенційних міжнародних документів з інформаційної безпеки.
- **Модель В** – створення значної переваги держави – потенційного ініціатора інформаційної війни в наступальних видах озброєнь, у знешкодженні систем захисту держави-противника засобами інформаційного впливу, координація дій із союзними державами з використанням визначених засобів інформаційної зброї для ідентифікації будь-яких джерел і типів інформаційних загроз.
- **Модель С** – наявність кількох країн – інфолідерів та потенційного протиборства між ними, визначення фактору стримування експансії інформаційних загроз, забезпечення в перспективі домінування однієї з держав у сфері міжнародної інформаційної безпеки з можливостями значного впливу на глобальну інфосферу та переважного права вирішення проблем глобального світопорядку.
- **Модель D** – всі конфліктуючі сторони використовують транспарентність інформації для формування ситуативних альянсів, для досягнення переваг локальних рішень, які спроможні заблокувати технологічне лідерство, для використання можливостей інфоінфраструктури на окремих територіях з метою організації внутрішнього конфлікту між опозиційними силами [політичні, сепаратистські, міжнаціональні конфлікти] для проведення міжнародних антитерористичних інформаційних операцій.

Женевська зустріч [1999 р.] виявила стратегічну проблему міжнародної інформаційної безпеки – проблему домінування в глобальній інфосфері із застосуванням інформаційних озброєнь, тобто прагнення до контролю значних територій та соціумів, проблему інформаційного дисбалансу сил міжнародного світопорядку.

Американський дослідник **Маршал Маклюен**
виводить цікаву тезу:

**«Істинно тотальна війна – це війна за
допомогою інформації»**